

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie skazanego K. K.
po zapoznaniu się z pismami skazanego oraz jego obrońcy
sygnalizującymi konieczność wznowienia z urzędu
postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt II AKa 217/21,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 21 czerwca 2021 r., sygn. akt III K 467/19
na podstawie art. 542 § 1 i 3 k.p.k. *a contrario*

zarządził:

1. stwierdzić brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania;
2. doręczyć odpis zarządzenia skazanemu oraz jego obrońcy wraz z pouczeniem o braku zażalenia.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego K. K. z dnia 17 kwietnia 2023 r. o wznowienie postępowania sądowego prawomocnie zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt II AKa 217/21, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2021 r., sygn. akt III K 467/19. We wniosku skazany

podniósł, iż w sprawie zaistniały bezwzględne przyczyny odwoławcze określone w art. 439 § 1 pkt 9-11 k.p.k., wskazując m.in. na brak poinformowania o terminie obrońcy z wyboru.

Dodatkowo obrońca skazanego w piśmie z dnia 12 czerwca 2023 r. wniósł o wznowienie postępowania z uwagi na podstawę wynikającą z treści art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k.

Do akt dołączono także liczne pisma procesowe, w tym wniosek o wstrzymanie orzeczenia, zawiadomienia o popełnieniu licznych przestępstw oraz informacje o opiniach psychiatrycznych z 2003 r., 2016 r. oraz 2024 r.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2024 r. obrońca skazanego wniósł o zwolnienie K. K. z zakładu karnego, przedkładając odpis nieprawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 14 sierpnia 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K 342/24, o zastosowaniu wobec K. K. środka zabezpieczającego w postaci terapii – leczenia ambulatoryjnego w Poradni Zdrowia Psychicznego.

Z uwagi na podnoszone w treści wniosku o wznowienie postępowania bezwzględne przyczyny odwoławcze, bez wskazania innych podstaw do wznowienia postępowania, został on potraktowany jako sygnalizacja podjęcia czynności z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym orzeczeniem może nastąpić wyłącznie na podstawie ściśle określonych przesłanek, zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k. Należy wyraźnie podkreślić, że ustawodawca nie przewidział uprawnienia strony do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, z powołaniem się na bezwzględne przyczyny odwoławcze, a wniosek złożony w tym trybie powinno się traktować jako sygnalizację potrzeby rozważenia przez sąd możliwości wznowienia postępowania z urzędu. Nie jest on jednak wiążący dla sądu i nie inicjuje postępowania o wznowienie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. II DO 8/21 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2023 r., sygn. akt V KO 47/23).

Zgodnie z treścią art. 542 § 2 k.p.k. postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., przy czym wznowienie postępowania jedynie z powodów określonych w pkt 9-11 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego. Przechodząc do zasygnalizowanej przez skazanego K. K. oraz jego obrońcę potrzeby wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania z uwagi na zaistnienie bezwzględnych przyczyn odwoławczych określonych w art. 439 § 1 pkt 9-11 k.p.k., stwierdzić należy, iż w niniejszej sprawie brak jest podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

Analiza akt przedmiotowej sprawy wskazuje, że przedłożone w sprawie pisma zawierają powielenie argumentacji podnoszonej we wcześniejszych wnioskach o wznowienie postępowania, formułowanych przez skazanego i jego obrońcę, które spotkały się z odmową przyjęcia, zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2022 r., w sprawie o sygn. I KO 77/22 oraz zarządzeniem Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2023 r., w sprawie o sygn. I KO 6/23. Ponieważ Sąd Najwyższy w obecnym składzie argumenty te w pełni podziela, stwierdzić należy brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania sądowego w przedmiotowej sprawie.

Podkreślić należy, że stwierdzenie braku sygnalizowanego przez stronę uchybienia nie wymaga wydania w tym przedmiocie orzeczenia i wystarczającym jest poinformowanie strony o niestwierdzeniu podstaw wznowienia postępowania z urzędu (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2005 r., I KZP 5/05). Z uwagi jednak na charakter pisma procesowego, w ramach którego dokonano sygnalizacji, za celowe uznano podjęcie przedmiotowej decyzji w formie niezaskarżalnego zarządzenia.

Wobec podjętej decyzji, rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku stało się bezprzedmiotowe.

Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do rozpoznania wniosku obrońcy skazanego o jego zwolnienie z zakładu karnego, który winien zostać złożony i rozpoznany we właściwym trybie.

Na koniec trzeba wskazać, że ewentualne przesłanki do wznowienia postępowania sądowego, zawarte w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. oraz art. 542 § 3 k.p.k., mogą być przedmiotem odrębnego wniosku o wznowienie.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarządzono jak na wstępie.

[PGW]

[ms]